

FOR ISRAEL

PINSEBEVEGELSENS ARBEID I ISRAEL

Årgang 78 • Juni 2026

GLEDE DER I HERREN ALLTID

side 4

Strikker til Hjerter for Israel

side 9

Mi første reise til Israel

Side 15

FRA REDAKTØRENS SYNSVINKEL

Jon Erling Henriksen

Samholdets styrke

Det moderne Israel er et interessant studium på mange vis. Du kan finne mye lærdom ved å studere landet og samfunnet, både kulturelt, åndelig og demokratisk.

I denne tid opplever landet – som mange ganger tidligere – en utfordring så stor som de ikke har hatt siden selvstendiggjøringen i 1948. Deres fiender går og vandrer rundt som hyener rundt byttet. Tar vi et studium innenfor tidsperspektivet 7. oktober 2023 og fram til i dag, kan vi lære en vesentlig ting, og det er: **SAMHOLD GIR STYRKE!**

Før 7. oktober var det mange synlige fraksjoner i landet. Det er noe av Israels DNA – møter en jøde en annen jøde, så kan de få de mest interessante diskusjoner, av så og si ingen ting.

Men så kom angrepet den 7. oktober!!
Hva skjedde da?
Folket samlet seg som én mann!!
De måtte stå sammen mot fienden som hadde trengt seg inn!!

Med dette som bakteppe ønsker jeg å fortelle om et interessant program jeg så nylig.

Filmfotografen hadde bestemt seg for å studere insektverdenen. Og dette programmet skulle handle om bier og deres samfunn. Som et ledd i denne analysen reiste han til Japan og skulle studere biesamfunnets verste trussel – monsterbien!

Fotografen hadde fanget en speider fra monsterveps-samfunnet som «undersøkte» forholdene rundt en alminnelig bikube. Programlederen kunne fortelle at monsterbiene pleide å angripe en vanlig bikube. Og det gjorde de på følgende måte: En speider ble sendt ut. Denne la igjen «duftmarkører» ved inngangen til bikuben. Så fløy speideren tilbake for å hente sine «soldater» for å angripe dette bie-samfunnet.

Det som disse «fiender» ikke kjente til, var det sinnrike forsvarsverk som en bikube har. Det første bikubens «forsvarssoldater» gjør etter at en monsterbie har vært på besøk, er å registrere duftmarkørene. Så henter de sterkt luktende blader og «stryker» over fiendens duftmarkører,

Redaktør:
Jon Erling Henriksen
Tel. 412 93 327
E-post:
redaktoer@hjerne-for-israel.no

Redaksjonen:
Anita Sølvi Breivik
Ninni Dorthea Åsheim
Jon Einar Kvåle
Jon Erling Henriksen

Bestilling og adresseendring:
E-post: abonnement@
hjerne-for-israel.no
Tel. 476 63 291

Formgivning og trykk:
Øyunn Lie Gustavsen
Bodoni AS
Forsidefoto: Iselin Jacobsen

Styret i Hjerne for Israel
Evangeliesalen-Berøa, Oslo
Filadelfia, Hamar
Betania, Mosterhamn
Betania, Notodden
Betania, Haukanes
Tabernaklet, Haugesund
Zion, Bryne
Tabernaklet, Skien
Pinsekirka Elim, Eikenosvåg

Hjerne for Israel i Israel
Iselin og Truls Jacobsen
Kalanitst. 26
9070626 Mevaseret Ziyon
Israel
E-post: beitbetania@
hjerne-for-israel.no

Digitale kanaler:
www.hjerne-for-israel.no
Facebook
Instagram

slik at fiendens duft blir eliminert. Når så monsterbien kommer tilbake, med flere soldater, blir den forvirret og finner ikke igjen bikuben. Men, så kunne det hende at monsterbiene rakk tilbake før duftmarkørene var eliminert. Da var angrepet et faktum!

Men hva gjorde de da?

Jo, den første monsterbien som slapp inn i bikuben, ble overmannet av en horde av «soldatbier». De gikk altså ikke til angrep – en og en, men i samlet tropp! Dette resulterte i en veldig hete for den monstervepsen som ble overmannet, hvilket resulterte i at den ble «kokt» levende. Faren var eliminert!!

Vi må bare si som Salomo: «Alt har Han gjort skjønt i sin tid». Skaperen har satt sitt avtrykk i naturen – også i bikuben!!

Det gjelder å stå sammen mot fienden!!

Israelfolket fikk lære det av Gud når de dro ut av Egypt. De gikk i samlet flokk ut av Egypt. De gikk samlet gjennom det Røde Hav. Det ble laget basuner som skulle kalle sammen folket til oppbrudd:

«Lag deg to trompeter av sølv. I hamret arbeid skal du laget dem. Du skal bruke dem når menigheten skal kalles sammen, og når leirene skal bryte opp». (4. Mos. 10: 2)

Mine tanker går til profeten Nahums ord:

«Det drar opp mot deg ensom vil spre deg til alle kanter. Hold vakt i borgen! Se ut på veien! Spenn beltet om livet, samle all din kraft». (Nahum 2: 2)

Er det en taktikk som Israels fiende, menighetens fiende, og familiens fiende forsøker seg på, så er det å splitte! Men Herren har gitt prinsipper som vi skal holde fast på.

La oss styre etter de lover som han har satt.

Foto: Iselin Jacobsen

Ønsker du å støtte vårt arbeid i Israel så kan det gjøres til bankkonto

2801 48 31977

eller Vipps

#508516.

Leder

Jarle Sortland

E-post: leder@hjerte-for-israel.no

Tel. 469 44 311

Reisesekretær

Jon Erling Henriksen

E-post: reisesekretaer@hjerte-for-israel.no

Tel. 412 93 327

Kontakt for frivillige

E-post: frivillig@hjerte-for-israel.no

Magne Haugen, tel. 906 01 464

Ninni Dorthea Åsheim, tel. 917 61 730

Truls Jacobsen, tel. + 972 58 6874 970

Alle gaver kan sendes til:

Hjerte for Israel

ved Anita Sølvi Breivik

Austadveien 112, 3748 Siljan

E-post: post@hjerte-for-israel.no

Tel. 476 63 291

Gironr.: 2801 48 31977

Vipps: 508516

støtter Israel i disse grunnleggende forhold:

- Jødene har en historisk, politisk og bibelsk rett til eget hjemland innenfor trygge, anerkjente grenser.
- Israel har rett til å forsvare sitt lands territorium.
- Jerusalem er den udelelige hovedstaden i staten Israel.
- Vi vil støtte prosjekter hvor vi kan vise Jesu nestekjærlighet enten det gjelder jøder eller arabere.
- Vi tror, med bakgrunn i Guds ord, at jødene har en særskilt plass i Guds frelsesplan, og at vår frelser Jesus Kristus er jødernes Messias.

Gled dere i Herren alltid!

Av Iselin Jacobsen

Volontørene har en puste-
pause i Eilat før utgangen
igjennom Egypt.
Foto: Kenneth Reinhardtsen

Da jeg i oppveksten pratet med eldre brukte de ofte betegnelser som; det var før krigen, under krigen eller etter krigen. Det er først når du har vært igjennom en krig at du forstår at det kan ligge mye i disse begrepene. Jeg har også begynt å ta de i bruk selv. For nå har vi også gått igjennom en krig. Opplevelsen av tid forsvinner nemlig litt når man lever under en krig. Så slik hjernen fester hendelsene i minnet blir da at det var enten før krigen, under krigen eller etter krigen.

Dette kommer i tankene mine nå når jeg skal ta dere tilbake til før krigen, da det var kommet hele 10 volontører hit til Israel for å tjene. Vi var en stor gjeng, og arbeidet gikk unna. Noen kom for aller første gang til Israel og vi hadde sett for oss at vi skulle få vise dem mye av landet. Arbeidet i det praktiske arbeidet gikk unna med så mange volontører. Nå var det fullt hus både på Bet Shalom og Beit Betania.

Vi hadde nå hørt rykte om krig i over en måned. Vi hadde hørt ryktene så lenge at vi begynte nesten å tvile på at det ble krig. Men en fredagskveld ble jeg minnet på at jeg måtte forberede tilfluktsrommene litt bedre. Like før Sabbaten. Kunne jeg ikke bare vente til etter Sabbaten? Nei, det var bare å få det gjort. Så jeg fant frem litt ekstra tørrmat og fylte noen beredskapsbokser. Volontørene lurte faktisk på om dette var helt nødvendig å gjøre.

Denne gjengen har vært i krig og fred denne våren. Foran: Jon Einar Kvåle, Mehran Rezvani, Truls Jacobsen, Harald Hatløy, Birger Tjernagel, Poul Hansen, Marsela Vid. Bak: Kenneth Reinhardtsen, Marianne Losvik, Karstein Sele, Iselin Jacobsen, Mats Romsdal, Truls Jacobsen, Harald Hatløy, Birger Tjernagel, Poul Hansen, Marsela Vid.

Så våknet vi den siste dagen i februar. Det var Sabbat. Jeg våknet så brått at jeg nesten sto på gulvet før jeg hadde åpnet øynene. Lyden fra alarmen var så intens som den aldri hadde vært før. Tror de fleste av oss var litt forfjamsa. Vi hadde jo ikke helt trodd på disse ryktene. Og nå var hele Israel blitt vekket på en gang.

Etter hvert forsto vi at denne første alarmen var en "gjør deg klar til krig" alarm. For innen få timer bryter det løs. Man reagerer kanskje alle litt forskjellig. Jeg tenkte at hvis vi senere på dagen blir sittende i tilfluktsrommet i mange timer, så måtte vi ha mat. Så jeg begynte å preppe middag klokken 8 om morgenen. Og det skulle vise seg var en god ide. For de neste to dagene gikk alarmen så ofte at man forsto at man måtte forte seg på do eller finne mat før neste alarm. Dag og natt var det slik.

Etter et par dager forsto vi at slik kan vi ikke ha det i lengden. Vi måtte begynne å tenke som Israelerne. Leve i mellom alarmene. Det var nå litt lengre mellom alarmene. Så vi kunne få gjort noe fornuftig. Truls og volontørene dro derfor tilbake på jobb. Med så mange volontører, så ble de satt til å pusse opp en hel avdeling. Den lå i kort gangavstand til et helt nytt tilfluktsrom. Det var godt å kjenne at man var til nytte nå når alt annet var i unntakstilstand. Opplevelsen av å bety en forskjell ble enda større.

Under krigen

Hele Israel hadde gjort seg klar til å feire Purim. Gavene var klar. Maten var kjøpt inn. Invitasjonene var sendt ut. Ungdommen hadde øvd til purimskuespillet i flere måneder. Nå var plutselig alt avlyst. Men Israelerne er kreative. Og volontørene fikk kanskje oppleve høytiden på enda nærmere hold under krigen. For nå var

Gled dere i Herren alltid!

(Fil 4; 4)

- på jobb
- på tur
- i tilfluktsrom

Karstein Sele, Poul Hansen og Kenneth Reinhardtsen skruer og vatrer.

Kenneth Reinhardtsen, Mehran Rezvani, Harald Hatløy, Karstein Sele og Jon Einar Kvåle har satt opp pergola.

Vi fikk hyggelig besøk av Inge Magnus Vasvik under krigen. Jon Einar, Inge Magnus, Harald, Marianne og Birger i tilfluktsrommet.

festen flyttet til tilfluktsrommet. Pasienter, personale og volontørene. Mens alarmen gikk ute, feiret de med dans, musikk og kakene "Hamans øre".

Under krigen ble mye stengt ned. Gamlebyen i Jerusalem var stengt, også skoler og museum. Og vi som alltid er klare til å oppleve noe nytt av hva Israel har å tilby. Det ble kjedelige dager rett og slett. Krig er kjedelig. Men man prøver jo å finne lyspunkter innimellom. Skuespillet som ungdommen hadde øvd til ble satt opp igjen i en sal som var bygget som tilfluktsrom. Noen av oss dro til King of Kings for å se det. Og det har sjeldent vært en så stor glede å komme ut og gjøre noe kulturelt som den torsdagen under krigen. Gleden ble enda større.

Krigen varte og rakk. Påsken kom. I år var den jødiske feiringen og den kristne feiringen samtidig. Vi feiret utgangen av Egypt og Jesu død og oppstandelse. Nå nærmet det seg hjemreise for noen av volontørene, og en var allerede her på overtid. Flyene var kansellert og det så ikke ut som det var fred i sikte. Så mens vi feiret

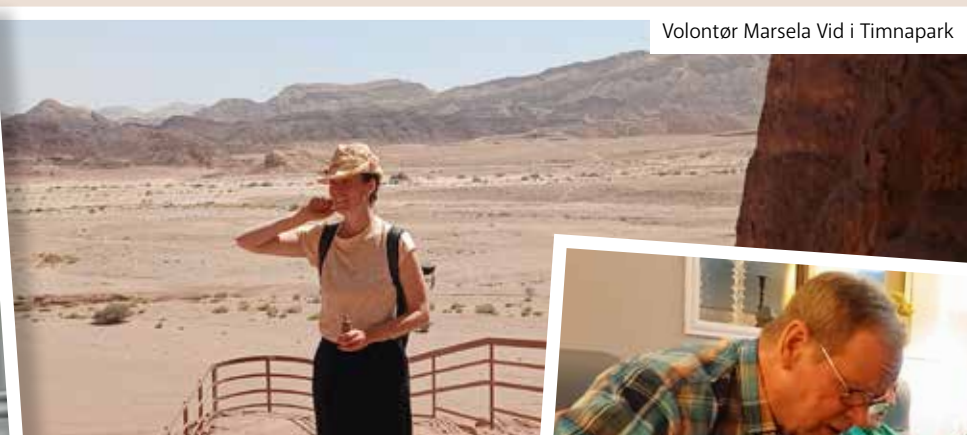
utgangen av Egypt ble det bestemt at 6 av volontørene skulle reise hjem til Norge gjennom Egypt. Det var en lang reise gjennom Negev ørkenen og Sinai ørkenen. Med fly fra Sharm el Sheik. Reisen tok flere dager. En lang og slitsom reise hjem til Norge.

Etter krigen. Like plutselig som krigen kom, kom freden. Våpenhvilen rettere sagt. Det ble lovet 14 dagers våpenhvile. Vi fikk det plutselig travelt. 14 dager til å oppleve Israel. Vi begynte forsiktig. En liten tur vestover til Tel Gezer og David og Goliats land. Nå var vi ikke så mange her. Fire volontører og familien Jacobsen. To av volontørene hadde aldri vært i Israel tidligere. Så vi måtte jo nordover også. Genesaretsjøen. De måtte jo få se hvor Jesus vandret og gikk på vannet. Så ble våpenhvilen forlenget. Vi kunne dra enda lengre. Sørover. Negevørkenen, Eilat, Timnapark og Dødehavet. Men nå har vi roet ned. Våpenhvilen har fortsatt. Arbeidet har fortsatt. Livet i Israel er tilbake til det normale.

Akkurat nå i denne perioden leser jeg ikke nyhetene. De skaper bare rykter. Om at krigen skal starte igjen. Vi må bare ta det som det kommer. Akkurat nå er det fred!

Birger Tjernagel
på bytur.

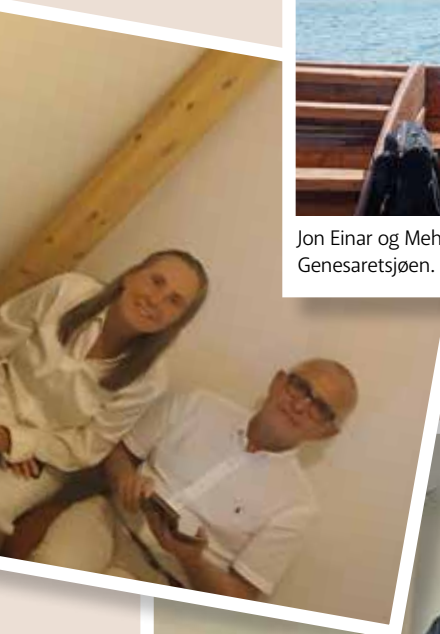
Volontør Marsela Vid i Timnapark

Poul Hansen spiller og synger
for oss på bibelgruppen.

Jon Einar og Mehran på
Genesaretsjøen.

Lunsj i ørkenen før regnet kommer.

Harald Hatløy maler i
vinduskarmen.

Vi fikk omvisning i Tabernakelet.

Avdelingen fikk seg en
skikkelig oppløtning.

Moshe Ben Shmuel – et kjent navn i Israelarbeidet

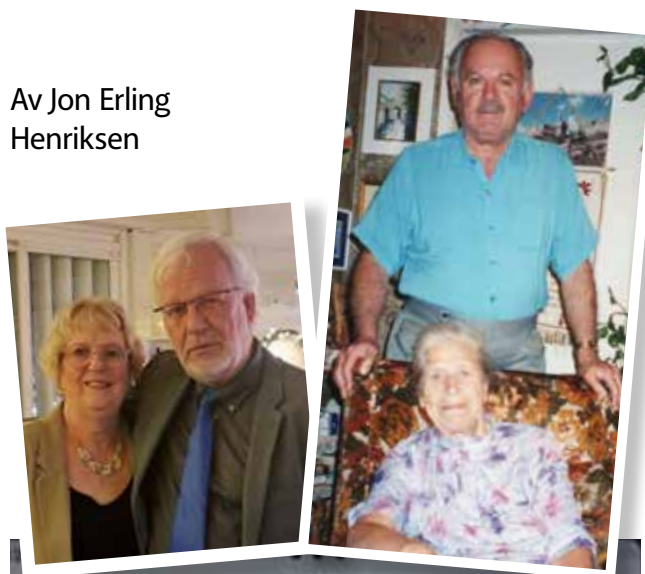
Av Jon Erling
Henriksen

Vi som har fulgt arbeidet i Israel gjennom noen år har ikke unngått og merke oss et navn som Moshe Ben Shmuel. Mange hadde et forhold til denne Messias-troende jøden av rumensk opprinnelse. Mye kunne sies om ham. Men vi legger merke til at han har satt sine «avtrykk i landskapet». Som et eksempel på dette merker vi det allerede når vi vandrer på området på eiendommen til sykehuset Eitanim. En har ikke vandret lenge før du støter på en kontorhytte som er oppkalt etter kona til Moshe, som han til daglig blir kalt, hytta bærer navnet Beit Mirijam.

Her er vi ved noe interessant, som jeg vil dele, kjære lesere... For en tid tilbake var jeg på oppdrag i Spania nærmere bestemt Benidorm. På en slik tur blir man kjent med mange interessante mennesker, og noen av dem som fanget min oppmerksomhet var ekteparet Grindalen.

Under samtalens løp viste det seg at vi hadde en del felles bekjente, og felles opplevelser, som gjorde dialogen interessant. Elin, som fru het, var datter av pastor Georg Surland Hansen, en kjent pastor i pinsebevegelsen. Det unike her er at vi kan dra en direkte link fra ham og til Moshe Ben Shmuel som altså var gift med Georg Surland Hansens søster.

Selvfølgelig var det nærliggende for meg å koble dette sammen med arbeidet «Hjerte for Israel». Så da fikk jeg Elin Grindalen til å skrive et lite stykke til meg om hennes opplevelser med «onkel Moshe». Og her er det hun sendte meg på sin mobil:

Jeg lærte ditt folk å kjenne. Ditt eget eiendomsfolk.
Jeg var ikke stor den gangen, men husker min fars bønn ved bordet.
"Velsign ditt folk Israel", ba han. Det satte seg i meg... og jeg forsto at dette var viktig. Da lærte han meg om det folket Gud hadde utvalgt.
Da Moshe Ben Samuel kom inn i familien, og ble min onkel, lærte jeg mer om folket hans.
Han var en jøde som var prøvet i mye. En flyktning.
Han omfavnet oss alltid, og kysset oss på begge kinn.
"Var det ham vi ba for?" spurte jeg far. "Ja," svarte han...
"ham og hele hans folk."
"De forfølges og droptes." Så ba jeg for dem hver kveld... sammen med far.
Jeg var så glad i onkel Moshe, og så redd for at det skulle skje ham noe. Han ble et symbol på Israels folket for meg. Og i dag kjenner jeg på kjærlighet til Guds folk.
Far sådde et frø som har vokst opp i hjertet mitt. Jeg ber om Guds velsignelse over dem hver dag.
Og at han må holde sin hånd over dem.
Gud beskyttet Onkel Moshe da noen sprengte bilen vår i lufta. Jeg var ni år gammel.
Far og Moshe hadde sittet i bilen ti minutter før...
Vi var lamslått, seksti vindusruter ble knust, og hele byen snakket om forbrytelsen.
Vi takket Gud for at Han hadde beskyttet dem.
Hans folk skal bestå selv om de har blitt forfulgt og ødelagt i alle år.
Det tror jeg på
Jeg takker Gud for Hans plan med Israel.

Tore Lie og David Batut
under åpningen av
kontorhytten i 2002.

Beit Miriam Ferdigstilt i 2002

Dette var det første huset våre volontører bygget på Eitanim. Det er kalt opp etter Ingrid Surland Hansen som var en av de første utsendingen til Israel arbeidet vårt i Israel. Hun jobbet som sykepleier på et skotsk sykehus i Tiberias. Hun ble senere gift med til Moshe Ben Shmuel og tok navnet Miriam. Der ifra navnet Beit Miriam.

Aril Edvardsen skrev ei bok som heter «Tilbake til Sion» som omhandler Moshe og Miriams liv.

Strikker til Hjerte for Israel

Av Lillian Woll Løitegård

Strikkedamene i Mandal.

Foran fra venstre: Berit Gundersen, Rigmor Johansson, Solveig Knutsen, Inger Liss Skjønberg. Videre Berit Holte, Karin Jørgensen, Bjørg Tjomsland, Eli Skjølingstad, Inger Grete Skaardal, Anne May Thomassen, Grethe Skretting, Turid Sneve, Inger Søgaard Grimstad, Anne Jakobsen. Solveig Larsen og Solveig Stensland var ikke der da bildet ble tatt.

En blid sørlandsstemme, Inger Grete Skaardal, fra Mandal, svarte meg på telefonen en dag først i april. Vi skulle snakke om Israel, om strikking og om å gjøre Guds vilje. Hun forteller: Vi er 15-17 damer fra Familiekirken i Mandal, som samles annenhver torsdag i tidsrommet kl.1100 – 1400. Vi er menighetens misjonsforening, og vårt prosjekt er å strikke til barn i Israel, som trenger varmt tøy. I tillegg til å strikke på samlingene, strikker jo den enkelte hjemme også. De aller fleste er pensjonister og har anledning til å møtes på dagtid.

Misjonsforeningen er åpen for flere nye damer, og dersom det er personer som opplever det samme som oss, må de være ledige på dagtid. Vi har sett behov på våre reiser i Israel, at mange barn trenger varme klær. Vi strikker tepper til de små, luer, sokker og mest gensere. Det kan bli ganske kaldt om høsten og vinteren, og derfor sender vi en stor pakke på nesten 20 kg hvert år i september. Den trenger en måned på turen og det varme ulltøyet kommer fram når det begynner å bli kaldt i Israel. Vi tar også opp kollekt på treffene. På samlingene ber vi for Israel, for volontørarbeidet med bestyrerpar og de andre som er med og støtter opp om

arbeidet. Det er en velsignelse å få være med og velsigne. Flere av de som er med har vært i Israel 10-15 ganger og har også vært på besøk på Eitanim barnesykehus.

Arbeidet vi gjør oppleves viktig, for vi har sett at det er behov. Det er fint å være med og bidra i det viktige arbeidet som gjøres i regi av Hjerte for Israel. På reiser i Israel har vi lagt merke til de nydelige barna, og vi ønsker å gjøre noe for dem. I Matteus kap. 25. versene 35,36 og 40 sies det blant annet noe om, at når vi ser en som ikke har klær og fryser, så lager vi varme klær. Å gjøre Guds vilje, er for oss å se behovet og gjøre noe med det. Vi får kjærlighet til de vi skal hjelpe, og vi forstår at behovene der er store.

Vi håper og tror at å fortelle om det vi gjør, kan være med å tenne flere i brann for et sånt viktig arbeide. Det er en stor velsignelse både for de som gir, og de som får noe varmt å kle seg med når kulden kommer.

At så mange som 15-17 damer kommer sammen for å gjøre noe for barna i Israel, var både interessant og spennende å høre om. Til sist, så må jeg bare si takk for en fin, nyttig og hyggelig og rørende samtale med Inger Grete fra Familiekirken i Mandal.

Krigen stanset mitt SAR-EL- opphold i Israel

Av Inge Magnus Vasvik

Jeg har i mange år ønsket å få arbeide som voluntør i SAR-EL, som arbeider for IDF. Alt startet med å søke på nettsiden SAR-EL.org. Endelig ble det realisert, og jeg skulle arbeide i 3 uker a 5 dager. Jeg møtte frem på Terminal 3 på Ben Gurion søndag morgen den 22. februar. Baser og program fremover var ukjent, og jeg visste ikke hvem jeg skulle være sammen med.

Vi ble delt inn i ulike grupper og transportert til forskjellige baser i Israel. Jeg var den eneste fra Norge, og kom i en gruppe på 22 pers., 11 damer og 11 menn. Fra Canada, USA, Frankrike, Tyskland, Ungarn, Argentina, Israel og Norge. Vi ble kjørt til en base hvor medisinsk utstyr til IDF ble behandlet. Der arbeidet vi på ulike steder frem til torsdag lunsj, hvor vi så ble kjørt med

buss til den sentrale buss-stasjonen i Tel Aviv, og var turister frem til nytt fremmøte søndag morgen. Da hadde jeg fått tildelt en annen base, som jeg skulle på, i Negev ørkenen.

Mange av oss lå på Maxim hotell i weekenden, bare 150 m fra stranden. Ved frokosten lørdag 28.2. startet krigen, og alarmen gikk. Vi måtte ned i bomberommet. Dette skjedde mer enn 20 ganger mens jeg var der, både natt og dag. De neste ukene i SAR-EL ble avlyst, og vi måtte prøve å finne alternative måter å komme oss hjem på, siden Ben Gurion var stengt.

Jeg var i 13 ulike tilfluktsrom i dagene fremover, totalt over 50 ganger. Det var interessant å se hvor kjapt folk kom seg i sikkerhet. Høye drønn fra avfyringen av Iron Dome-rakettene hørtes godt. Jeg trodde først det var et nedslag, men en lokal israeler sa at det var antiluftskyts.

I Tel Aviv fikk jeg sett huset hvor Ben Gurion i 1949 proklamerte gjenåpningen av staten Israel. Jeg fikk også vært på Rabin Square hvor Rabin ble myrdet. Den hendelsen husker jeg godt. Gikk mye rundt i den store byen og utforsket den, så plutselig gikk alarmen, og vi måtte finne oss et tilfluktsrom.

Etter tre dager reiste jeg med tog til Jerusalem og bodde på Bet Norvegia, ikke lang fra gamlebyen. Der var jeg i ti dager og hadde det kjempefint. Vi var bare tre pers. pluss tre som arbeidet der. Fikk kjørt mye med bilen til Bet Norvegia og sett mye. Siste dagen kjørte vi gjennom Tel Aviv til Netanya og var der hele dagen. Jeg var sjåfør. Jeg fikk også reist mye med buss og trikk i Jerusalem, og fikk besøkt mange steder. Men det var for det meste stengt, slik at jeg ikke fikk komme inn på stedene.

En dag fikk jeg tatt buss og besøke bestyrerparet Iselin og Truls Jacobsen til Hjerter for Israel, som hadde ansvaret for 10 voluntører. Der fikk jeg fin oppvarming og gode samtaler med dem og fire voluntører. Vi havnet også der i tilfluktsrommet. Det samme skjedde på bussreisen. Alle måtte ut av bussen og over gaten til et skjul i busskur.

En annen dag fikk vi kjørt med bilen til Eitanim Mental Center i Jerusalem hvor Hjerter for Israel gjør et flott arbeide. Vi fikk oss omvisning på hele anlegget og ble virkelig imponert over det store og fine arbeidet som gjøres der! Vi fikk også hilst på de seks andre voluntørene der.

Hjemturen ble via Eilat med taxi til Sharm El Sheikh i Egypt og fly hjem via Kairo og Frankfurt.

Tiden i SAR- El ble alt for kort, så jeg må dra ned igjen ved første anledning og få meg et par uker til.

Vil du være med å spandere grillmåltider til soldater?

Vårt bestyrerpar og voluntører fra Norge stiller opp på militærbaser rundt om i Israel og lager grillmat til soldatene der.
100 soldater får mat hver gang. Maten blir gitt av givere i Norge.

Merk gaven "Grillmåltid" Vipps 508516 eller konto.nr 2801 48 31977

Takk for at du er med og viser soldatene at det er kristne i Norge som bryr seg om dem og ber for dem.
Les mer på www.hjerter-for-israel.no

 FOR ISRAEL
PINSEBEVEGELSENS ARBEID I ISRAEL

Israelstevnet

På Sagavoll
folkehøyskole, Gvarv

30. JULI–2. AUGUST 2026

TORS DAG 30. JULI

Kl. 15.00–19.00: Ankomst/Innkvartering

Kl. 17.00–18.30: Kveldsmat

Kl. 19.00: Møte

Tale: Mark Wootton

Sang: Janne Heggveit og Therese Brekne

Møteleder: Jarle Sortland

Kaffe/kaker etter møtet

FREDAG 31. JULI

Kl. 07.40: Bønn for dagen v/Kjetil Mæhle

Kl. 08.00: Flaggheising – Andakt v/Harald Melås

Kl. 08.10–09.30: Frokost

Kl. 10.00: Bibeltide

Taler: Leif S. Jacobsen

Sang: Jon Erling Henriksen

Volontørhilsen

Møteleder: Jon Erling Henriksen

Kl. 12.30–14.00: Lunsj

Kl. 15.00: Seminar

Taler: Anne Lise Søvde Valle

Sang: Jon Erling Henriksen

Møteleder: Harry Haugen

Kl. 17.00–18.30: Middag

Kl. 19.00: Møte

Taler: Halvard Hasseløy

Sang: Anita Kristensen m/venner

Møteleder: Anne Kirsti Henriksen

Kaffe/kaker etter møtet

LØRDAG 1. AUGUST

Kl. 07.40: Bønn for dagen v/Kjetil Mæhle

Kl. 08.00: Flaggheising – Andakt v/Harald Melås

Kl. 08.10–09.30: Frokost

Kl. 10.00: Bibeltide

Tale: Leif S. Jacobsen

Sang: Anita Kristensen m/venner

Volontørhilsen

Pris pr. måltid voksne (barn 4–14 år):

- Kveldsmat torsdag: kr 175,- (kr 60,-)
- Frokost: kr 175,- (kr 60,-)
- Lunsj: kr 245,- (kr 90,-)
- Middag fredag: kr 300,- (120,-)
- Festmiddag lørdag m/dessert, kaffe og kaker: kr 360,- (kr 160,-)

Vennligst gi beskjed om allergier ved bestilling.

VIKTIG – Måltider må bestilles innen 22. juli

Møteleder: Sondre Melås

Kl. 12.30–13.45: Lunsj

Kl. 14.00: Foredrag

Taler: Henrik Beckheim

Møteleder: Jon Erling Henriksen

Kl. 16.00: Enkel forfriskning

Kl. 17.00: Hilsen fra Israel

Iselin og Truls Jacobsen

David Batut

Møteleder: Jarle Sortland

Kl. 18.30: Festmiddag

Kl. 20.00: Festkveld

Sang: Anita Kristensen m/venner

Møteleder: Jarle Sortland

Kaffe/kaker etter møtet

SØNDAG 2. AUGUST

Kl. 07.40: Bønn for dagen v/Kjetil Mæhle

Kl. 08.00: Flaggheising – Andakt v/Harald Melås

Kl. 08.10–09.30: Frokost

Kl. 10.30: Møte

Tale: Jarle Sortland

Sang: Anita Kristensen m/venner

Nattverd: Jarle Sortland

Møteleder: Jon Erling Henriksen

Kaffe/kaker før hjemreise

Barnemøter – ta med barna og kom!

Møtene våre er åpne for alle, så du er hjertelig velkommen du som bor i nærheten eller ønsker å komme på dagsbesøk!

Vi gleder oss til å se dere og til noen innholdsrike dager sammen! Hjertelig velkommen!

Priser for hele konferansen fra torsdag 30. juli til søndag 02. august:

- Overnatting Sagavoll og alle måltider: kr 3410,- (overnatting kr 520,- pr.døgn)
- Barn 0–3 år: gratis
- Barn 4–14 år: kr 1000,- (overnatting kr 100,- pr døgn)
- Tillegg hvis du ønsker å leie sengetøy, pr person: kr 220,- (du kan ta med ditt eget laken, dynetrekk, putetrekk og håndklær)
- Telt: kr 780,- (260,- pr døgn)
- Campingvogn/bobil med strøm på stevneplassen, kr 1350,- (kr 450,- pr døgn)

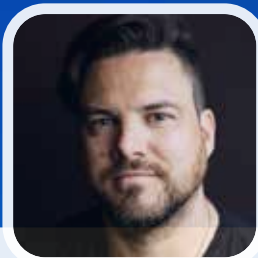
Påmelding:

- Påmeldingskjema på www.hjerte-for-israel.no under «Israelstevnet 2026»
- Send e-post til paamelding@hjerte-for-israel.no
- Du kan også kontakte Anita Sølvi Breivik på telefon 47663291.

Skulle du ikke få svar på telefon, så send en melding eller e-post så blir du kontaktet.

Før opp hvor mange dere er, type overnatting dere ønsker, måltider osv.

Bli bedre kjent med stevnetalerne

Henrik Beckheim

Henrik Beckheim er en norsk forfatter, samfunnsdebattant og podkaster, kjent for Henrik Beckheim Podcast og sitt engasjement for jødisk liv og Israel-relaterte temaer. Han har blant annet utgitt boken "Frykt og stillhet" om situasjonen for norske jøder etter 7. oktober, og fokuserer ofte på perspektiver som overses av tradisjonelle medier. Vi har hørt ham på stevne tidligere, og ser fram til et nytt, fengslende og engasjerende foredrag.

Halvard Hasseløy

Halvard Hasseløy behøver ingen presentasjon. Alle vet hvem «Halvard» er! Han har innsikt og engasjement. Vår bror gløder når han er på prekestolen. Det er få som kan tenne og engasjere som han. Noe av hans engasjement er å forkynne den evangeliske sannheten om at Jesus kommer snart igjen. Han balanserer godt mellom humor og alvor. Denne evnen gjør at folk er engasjert under hans forkynnelse.

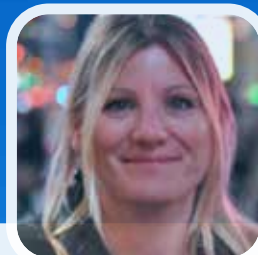
Anita Kristensen og band

Anita Kristensen og band, kommer fra Hauge i Dalane, Rogaland. Hun er kjent som sanger gjennom mange år. Hennes stil ligger i country gospel, blues og tradisjonell evangelisk sanger. Det er første gang hun og bandet besøker vårt stevne.

Leif Jacobsen

Leif Jacobsen har hele sitt liv som forkynner viet endetidsprofetiene stor oppmerksomhet, og i dyp respekt for Bibelen som Guds Ord deler han dette. Det gav «mersmak», sist vi hadde vår bror på stevne, og vi ser med forventning fram til undervisningen.

Anne Lise Søvde

Anne Lise Søvde har de siste fem årene jobbet som faglig leder ved Høyskolen for ledelse og teologi. Hun har tidligere vært ansatt i Den Norske Israelsmisjon og Norsk råd for misjon og evangelisering. Videre har hun vært regionsekretær i PYMs Europaråd og deltatt på mange styremøter da vi het NPAI. Engasjementet for Israel er motivert av Guds godhet og kjærlighet til det jødiske folk.

Mark Wotton

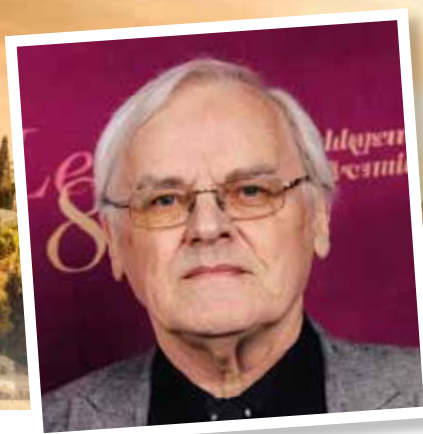
Mark Wotton kommer opprinnelig fra England. De siste årene har han tjenestegjort som pastor i Tabernaklet Haugesund. Nå tjenestegjør han som pastor i Misjonskirken Lyngdal. Mark Wotton er en skattet forkynner, og vi har hatt gleden av han som forkynner i tidligere stevne.

Jarle Sortland

Jarle Sortland er kjent for de fleste. Han og familien har bak seg ni sammenhengende år i Israel. Han ledet arbeidet med stø hånd. Nå er Jarle leder for arbeidet og med jevne mellomrom besøker han Israel. Vi ser fram til å lytte til hans engasjerende og innsiktsfulle forkynnelse.

Tumleskålens tid

Av Erling Walther
Tidligere pastor i pinsebevegelsen,
aktivt styremedlem i Ordet og Israel.

Det er med god grunn profeten beskriver folkeslagenes aksjoner mot Herrens folk som noe en tumleskål har forårsaket. Det er de to hebraiske ordene *saf ra'al* (לער פס) som oversettes med tumleskål – et beger med et innhold som gjør folk svimle, forvirrede eller ute av kontroll. Ordet beskriver nasjonene som prøver å angripe Jerusalem, men som selv blir grepet av kaos, forvirring og lammelse.

Det finnes flere tilsvarende domsbilder i GT hvor Gud gir folkeslag å drikke av et vredens beger (Jes 51:17, 22; Jer 51:7 mfl.). I det innledende verset er Jerusalem selve «rusmiddelet» Gud bruker for å bringe forvirring over nasjonene. Målet for nasjonene er å vinne kontroll over Jerusalem, og dermed over hele Israels land. Men disse ambisjonene kommer med bivirkninger, slik alle rusmidler gjør.

Det vi ser i dagens situasjon i Midtøsten, bærer tumleskålens vitnesbyrd. Sjia-muslimske nasjoner, med Iran i spissen, er Israels hovedfiender, mens araberne, som hovedsakelig er Sunni-muslimer, i stadig større grad søker fred med Israel gjennom Abrahams-avtalene.

Sannheten synes ofte å ha liten plass i de vestlige mediers dekning av konfliktene i Midtøsten. De er beruset av sitt hat mot Jerusalem, fordi Israel er den alltid tilstedeværende påminnelsen om at Gud vil stille nasjonene og enkeltmennesker til ansvar for det de har gjort mot jødene (Joel 3: 6-8) – og deres personlige synder. I Josjafats dal vil Gud dømme nasjonene.

«Se, jeg gjør Jerusalem til en tumleskål for alle folkeslagene rundt omkring.» Sak 12: 2 a

Under alt hatet ligger den sataniske idéen: «Om vi fjerner jødene, så blir årsaken til alle kriger borte.»

Det er ikke så lenge mellom hver gang jeg møter spørsmål om hvordan dagens krig – som kan være over, eller ha eskalert ytterligere når dette leses – vil ende, eller om vi står foran Gog-krigen. Ingen edruelig bibel-leser kan svare tydelig på disse spørsmålene, fordi beruselsen har påvirket de fleste aktørene, enten de deltar i konflikten eller kommentere den fra sidelinjen.

Da Faraos hær prøvde å innhente Israel mens folket lå i leir ved havet, skapte Herren forvirring i egypternes leir (2 Mos 14:24). Den samme forvirringen ser vi i dag blant Israels fiender. Det er total forvirring i Israels fienders leir (1 Sam14:20).

Herren råder for krigen (1 Sam 17: 47), og slik Herren gav Goliat i David hånd, skal han også gi Israels fiender i israelittenes hender.

Den siste del av endetiden kan vi kalle den ytterste tid, og mye i det profetiske ord tyder på at vi har kommet dit. I denne tid er det viktig at troens folk og Israels venner holder seg edrue og våkne. Beruselsen fra tumleskålens gift er smittsom, og dessverre slutter mange kristne seg til de omtåkedes rekker.

Troens folk venter på Han som kan løse alle floker, mens vi lever i tumleskålens tid!

Mi første reise til ISRAEL

Av Jon Einar Kvåle

Eg vart altså 67 år før eg første gong reiste til Israel. Kvifor det ikkje vart før, veit eg ikkje. Men då eg først skulle reisa hit, vart det i tre månader. For eg søkte om å få vera volontør for Hjerter for Israel. Så då måtte det bli så lenge, sidan eg ikkje kunne betala reisa sjølv.

Med full koffert og to noko tunge sekkar til handbagasje bar det i veg. Om eg får bruk for alt eg tok med meg, finn eg ut etter kvart. Og så var det eit par ting eg måtte kjøpa, som eg visste om, og noko som eg fann ut.

Det var ei spesiell kjensle å landa på Ben Gurion, flyplassen i Tel Aviv. Eg var altså på israelsk jord for første gong. Litt utpå dagen kom eg til huset i Mevasseret Ziyon, som eg bur i. Traff folk som budde her, og fekk etablert meg på rommet som stod klart til meg.

Kom på ein torsdag. Søndagen var første arbeidsdag. Vart kjørt til Eitanim, der me arbeider, for tida åtte volontørar og Truls, bestyraren, eller sjefen vår, om du vil. I løpet av arbeidsdagen blir arbeidsoppgåver fordelt, og me held på, stundom åleine, og stundom saman med fleire. Det går i reparasjonar, bygging og maling. Så får me to måltid, som blir servert i matsalen, der alle tilsette også et. Når arbeidsdagen er slutt, blir me kjørt heim igjen.

Fridagane er fredagar og laurdagar. Fredag sluttar bussane å gå kl. 14. Då skal alle heim og gjera seg klare til sabbaten. Så begynner bussane å gå igjen laurdag kl. 17. Fredag er då beste dagen til å ta ein tur til Jerusalem. Det har me gjort nokre gonger. Første gongen fekk me ein tur i gamlebyen. Mykje spesielt

og fint å sjå. På biletet ser de meg framfor den store minoraen, med den store synagogen i bakgrunnen.

Men i det siste har me ikkje kunna gjera det, sidan det har vore unntakstilstand, grunna krigen med det iranske regimet. Det har blitt sendt mange rakettar og dronar frå Teheran mot Israel. Få har nådd bakken. Dei fleste blir stoppa av IDF sine luftvernprogram. Uansett har det blitt mange turar i tilfluktsrom. Det er gode tilfluktsrom både her i huset og i Eitanim.

Ei spesiell hending fekk me oppleve på Purim-dagen. Då var me mange i det store tilfluktsrommet på sjukehuset, volontørar, andre tilsette og pasientar. Israelarane hadde Purim-fest i tilfluktsrommet. Det vart delt ut hattar, så var det song og dans. Og det vart delt ut godteri. Blant songtekstane song dei «am Israel chai», som betyr «Israel lever». Kjennte til den setningen, og stemte i. Opphaldet i tilfluktsrommet vart litt lenger den gongen.

Eg er takksam til Gud for at eg får vera her og gjera ein i innsats for det israelske folket. Eg kjenner ingen uro sjølv om det er unntakstilstand. Forresten, no er det lempa ein del på restriksjonane. Så det går mot normale tilstandar etter kvart.

Til lesarane av bladet: Takk Gud for det me får vera med om! Be for Israel, og for alle som er med om arbeidet me held på med!

MINI STUDIET

Av Jon Erling Henriksen

Tema: DE SYV HUSHOLDNINGENE Sjuende husholdning: Det tusenårige rike / Fredsriket

Det er naturlig å dele frelseshistorien i følgende tidsperioder. Til høyre finner du en skjematisk oversikt. I dette nummeret tar vi for oss sjuende husholdning:

Begrepet «Fredsriket» og «Tusenårsriket» indikerer dette rikets natur og særpreg. Likeså finner vi forankringen for disse uttrykk i skriften. I denne sammenheng minner vi hverandre om skriftsteder som Jes. 9:6-7 og Åp. 20:4. 7. La meg få sitere fra Åpenbaringen: «Og de ble levende og hersket sammen med Kristus i tusen år». (v.4c) «Og når de tusen år er til ende, skal Satan løses fra sitt fengsel». (v.7)

For det første: Dette riket innledes ved at Fredsfyrsten kommer!

«På den dagen skal hans føtter stå på Oljeberget,»
«Da skal Herren bli konge over hele jorden. På den dagen skal Herren være én og hans navn ett». (Sakarja 14: 4a.9.)

For det andre: Freden griper inn i hele skapningen.

Årsaken til det er fordi Djevelen er bundet! Skriften sier: «Og jeg så en engel stige ned fra himmelen med nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i sin hånd. Han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år, og kastet ham i avgrunnen, lukket til og satte segl over ham, for at han ikke lenger skulle forføre folkeslagene – ikke før de tusen år var til

ende. Deretter skal han slippes løs en kort tid». (Åp.20: 1-2)

For det tredje: Militærbudsjett finnes ikke lengre i noe lands nasjonalbudsjetter.

«De skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. Et folk skal ikke lenger løfte sverd mot et annet, og de skal ikke lenger lære å føre krig». (Jes. 2: 4)

For det fjerde: Naturen vil bli preget av denne fred!

Skriften betegner denne tid på følgende vis: «Da skal ulven bo sammen med lammet, og leoparden legge seg hos kjeet. Kalven og den unge løven og gjøfeet skal holde seg sammen, og en liten gutt skal gjete dem.»
«Ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegge noe på hele mitt hellige berg. For jorden er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn». (Jes. 11: 6. 9. les gjerne hele kapitlet)

For det femte: Satan skal løses fra sitt fengsel etter de tusen år!

«Og når de tusen år er til ende, skal Satan løses fra sitt fengsel. Og han skal gå ut og forføre folkeslagene ved

Første husholdning:	Mennesket i uskyldtilstand.
Andre husholdning:	Samvittighetens husholdning.
Tredje husholdning:	Menneskestyrets husholdning.
Fjerde husholdning:	Løftets husholdning.
Femte husholdning:	Lovens husholdning.
Sjette husholdning:	Nådens husholdning.
Sjuende husholdning:	Det tusenårige rike/Fredsriket.

jordens fire hjørner, Gog og Magog, for å samle dem til strid. Og tallet på dem er som havets sand». «Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var veket bort, og havet er ikke mer». (Åp.20: 7-8; 21: 1)

Vi kan koble Peters utsagn sammen med dette: «Men de himler og den jord som nå er, er ved det samme Guds ord spart til ilden». «Men Herrens dag skal komme som en tyv, og da skal himlene forgå med veldig brak, og himmellegemene skal komme i brann og gå i oppløsning, og jorden og alt som er bygd på den, skal brenne opp». (2.Pet. 3: 7.10.)

For det sjette: Hvilken holdning skal vi ha?

«Da nå alt dette går i oppløsning, hvor nødvendig er det da at dere ferdes i hellighet og gudsfrykt, mens dere venter på at Guds dag skal komme, og fremskynder den. Da skal himlene oppløses i ild og himmellegemene smelte i brann. Men vi venter etter hans løfte nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor». (2.Pet. 3:11-13)

For det sjuende: Ikke bli motløs, men utvikle deg som kristen, med fokus på Jesus Kristus.

«Så må da dere, mine kjære, som forut ved dette, ta dere i vare så dere ikke skal bli revet med av de lovløses villfarelse slik at dere faller ut av deres egen faste stand. Men voks i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus!» (2.Pet.3:17-18)

GRUPPEOPPGAVER

- 1) Samtal i gruppen hvorfor det blir fred på jord – også blant dyrene.
- 2) Les avsnittet Åpenbaringen 20: 1-6. Samtal om vers 6. Reflekter over hva følgende betyr: «De skal være Guds og Kristi prester, og regjere med ham i tusen år». (v.6b)
- 3) Et, litt morsomt spørsmål – forandrer pensjonsalderen seg i tusenårsriket? (se Jes.65:20)
- 4) Har dere noen gode råd å gi Miljøbevegelsene?

Lykke til med gruppesamlingen.

28.2. vart det full krig igjen mellom USA/Israel og Iran. Vi hadde på det tidspunktet ti volontørar i Israel. Hizbollah gjekk også inn i krigen, slik at Israel fekk to frontar. Iselin og Truls samla volontørane og hadde ein prat med dei. Var det nokon som førte seg utrygge og ville heim med ein gong, så skulle dei prøve å ordne det, men det var ingen som ville reise. Alle var innstilte på å vere der og trøyste Israel i ei vanskeleg tid. Det er vel når ein har det vanskeleg, at ein treng trøyst.

Volontørane har gjort og gjer ein flott jobb. Nokre gongar vert dei vekt av alarmen fleire gongar om natta og må springe i bomberommet, men dei stiller på jobb om morgonen likevel. Når det er så mange hender i sving, så vert det gjort mykje. Gud hadde planlagt det slik at under krigen arbeidde alle volontørane på eit stort prosjekt med å pusse opp ei heil avdeling. Der var det bomberom rett ved sida av. Seinare er benker beisa, hyller i ein konteiner er laga, det er lagt tak over eit brannskap og tak over uteplassen der vi malar, og dei arbeider no med ein ny pergola, berre for å nemne noko.

I tillegg har vi ein voluntør som arbeider dels på avdeling og dels med holocaust-overlevande, og ei som arbeider på Blomstein, eit dagsenter for eldre i kommunen. Desse kan ikkje peike på noko og seie, «Sjå kva eg har gjort», men får i kanskje større grad vere med å trøyste.

Krigen heldt fram, og tidspunkt for heimreise kom eller nærma seg, men flyavgangar vart kansellerte. Ein var der av den grunn fleire veker lenger enn planlagt. Så kom tida då nokre måtte heim av ulike gode grunnar. Det vart gjort eit grundig arbeid for å finne ei trygg reiserute. Det var ikkje berre å køyre dei til Ben Gurion, og vipps så var dei heime. Ruta vart ei «Amerikareise». Det var buss til Eilat og overnatting der. Så var det drosje til grensa, for å gå over grensa. Deretter var det ein lang drosjetur på fleire timar til Sharm el -Sheik. Der vart det ein god del timar å vente før ein kunne komme inn på flyplassen. Flyet gjekk til Istanbul litt over midnatt, og så fly til Oslo. Deretter var det tog eller fly heim. Det var seks volontørar som reiste saman. Det hadde vore vanskeleg å ta denne heimreisa aleine.

Volontørane som kom heim nyleg, har vorte kontakta på telefon. Dei er svært fornøgde og har berre godt å seie. Iselin og Truls gjer ein god jobb. Eg utfordra fleire av dei og spurde om dei hadde noko å klage over. Det einaste som kom fram var at ein av dei hadde fått ei nesten uleseleg kvittering frå eit flyselskap på heimturen.

Når eg skriv dette har vi fire volontørar. To skal heim i mai og to i juni. I tillegg har vi ei som ventar på å få reise ut. Ho har fått permisjon frå jobben, og skulle vore der for fleire veker sidan. Vi får gjere som det står i salme 122, vers 6a. «Bed om fred for Jerusalem!» Ja, vi kan ta med heile Israel og regionen rundt i bønna vår. Iran har stengt Hormuzstredet fleire gongar som følge av denne krigen. Stenging fører til uvisse og mangel på drivstoff og kunstgjødse. Dette får negative konsekvensar for mange menneske rundt om på jorda. Sjølv om Iran må ta ansvar for dette, trur eg at mange vil skulde på Israel. Jødane har ofte fått skulda når noko vert verre. Profetien i Esekial 36b vert oppfylt «fordi de er komne på tungar og lepper og folk talar vondt om dykk».

Det forhandlast om fred, men avstanden mellom partane er stor. Menneske som ikkje kjenner Gud, har grunn til å frykte, men vi som høyrer Jesus til, kan finne trøyst. «Men når dette tek til å henda, då rett dykk opp og lyft hovudet! For det lir mot utløysinga dykkar.» Luk 21:28. Jesus kjem snart for å hente oss. «Trøysta kvarandre med desse orda.» 1Tess 4:18

Dersom Herren dryger med å komme, kan vi møtast på stemnet på Gvarv. Eg reknar med at det vert god mat, fine møter og mange gode vener å treffe, slik som det brukar å vere. Har du ikkje meldt deg på, så er det på tide å få det gjort. Så ser eg deg kanskje på Gvarv, eller skal vi seie «Neste år i Jerusalem»

Hilsen
Magne Haugen
Nestleiar, Hjerte for Israel

KULTUR, HISTORIE OG FELLESSKAP

HØSTTUR TIL KRAKOW 21. - 25. oktober

Besøk til Auschwitz-Birkenau og det jødiske kvarteret. kveldssamlinger og foredrag ved Palle Ydstebø. Utforsk Krakows vakre gamleby, besøk de fascinerende saltgruvene i Wieliczka, og opplev en av Europas vakreste byer. Fellesskap og minner for livet.

PALLE YDSTEBØ OG INGEBJØRG BERSTAD TORP

 PLUSSREISER — mer enn ferie

70 17 90 00 // plussreiser.no

Gjør en forskjell som Volontør i Israel!

Vi trenger deg! Bidra med bygg- og vedlikeholdsarbeid, hagearbeid eller omsorgsoppgaver.

Du må være over 18 år, ha god helse og kunne jobbe en vanlig arbeidsuke.

For mer informasjon, besøk nettsiden vår:
www.hjerteforisrael.no

Ta kontakt ved å skrive en epost til:
frivillig@hjerte-for-israel.no

 FOR ISRAEL
PINSEBEVEGELSENS ARBEID I ISRAEL

Hjertelig takk til dere alle for gaver til arbeidet vårt. Takk for forbønn!

 FOR ISRAEL
PINSEBEVEGELSENS ARBEID I ISRAEL

ØNSKER DU AT FLERE SKAL LESE BLADET VÅRT?

Noen ganger mottar vi telefoner i redaksjonen fra begeistrede abonnenter. De har lest den og den artikkelen, som har gjort dem godt og som de syntes passet godt inn i dagens situasjon.

Vi er takknemlig for slike tilbakemeldinger. Men tenk om flere kunne fått lese bladet!! Vi ønsker derfor å oppfordre deg som leser: La flere få del i dette innholdet! Det kan du gjøre ved å spre bladet.

En innringer fortalte: – En venn av meg abonnerer på bladet deres. Når han har lest det, kommer han til meg med tidsskriftet. Det setter jeg veldig pris på.

Så vil vi oppfordre deg, kjære leser, – gjør som denne vennen – bli en formidler av HJERTE FOR ISRAEL! Hva med å anbefale vennen å bli abonnent? Det er jo gratis.